

SOPRONI
EGYETEM

SZEMEREY TAMÁS – IFJ. SARKADY SÁNDOR – SÁGI ÉVA

EMLÉKFÜZET

az 1956-os forradalom és szabadságharc
soproni eseményeinek 70. évfordulójára

1956

Sopron, 2026

Beköszöntő

Emlékfüzetünket az 1956-os forradalom 70. évfordulójának emlékére szervezett gyalogtúra alkalmából állítottuk össze, amelynek térképét a füzet végén találja az érdeklődő. E kis kiadvány célja, hogy történeti keretet, háttérrel adjon az úthoz, amelyet reményeink szerint minél többben végigjárunk.

Jelen emlékfüzetben összegyűjtöttük és felidézzük a 70 évvel ezelőtti, legendás tizenkét nap soproni történéseit, különös hangsúllyal az egyetemi karok és a diákság szerepére, az eseményekben való részvételére. Egykori hallgatóink és oktatóink közül sokan a túra végállomásának közelében hagyták el – mert úgy érezték el kell hagyniuk – november 4-én, a forradalom lázas napjai után hazájukat. A következő hetekben több mint kétszáz ezer honfitársuk követte ezt az utat, és Ausztriába majd onnan nagyon sokan a tengeren túlra menekültek.

A füzetben található turistatérkép segítségével bemutatjuk azt a mintegy 10 km hosszú utat, ami az ún. fő visszavonulási útja volt az akkori fegyveres hallgatóknak, akik november 4-én halált megvető bátorsággal megakarták védeni Sopront a szovjet megszállástól. Utunk az egyetemi campus főépületétől (B épület) kisebb megállókon keresztül a Muck térségén át a határig vezet.

Az Erdőmérnöki Főiskola és a Műszaki Karok az 1956-os soproni forradalom napjaiban (Kronológia)

Összeállította: **IFJ. SARKADY SÁNDOR**¹

Október 21. (vasárnap)

A soproni Dimitrov téri (Szent Imre) diákszállón² valamennyi kar képviselője, mintegy 30–40 fő főiskolai és egyetemi hallgató a délutáni órákban elhatározta, hogy egyhangúlag csatlakozik a budapesti műszaki egyetemisták követeléseéhez. Megfogalmazták ennek mintájára saját pontjaikat. Ezek a pontok lesznek a másnapi nagygyűlés iránymutató követelései.

Október 22. (hétfő)

Délután 15.00-kor a soproni SOTEX kultúrházban³ kezdetét vette a nagygyűlés, az első soproni diákszabadságkongresszus. Az órákig tartó vitaesten kimondták: Szeged és Budapest példáját követve, kilépnek a DISZ-ből és megalakítják saját ifjúsági szervezetüket,

¹ Ifj. Sarkady Sándor: Az Erdőmérnöki Főiskola és Műszaki Karok az 1956-os soproni forradalom napjaiban. In: Tamási Miklós: A második vetés (dramolett). Az előszót, a jegyzeteket, az író életrajzát írta, a kronológiát összeállította és a forrásokat közölte Ifj. Sarkady Sándor. Soproni Egyetem Kiadó, 2022.

² Az Alsólővőreken épült 1928-ban a vele azonos nevű téren. Internátus volt és kollégium, majd gyermekotthon. Ma üresen áll.

³ Az Erzsébet-kert és a vasúti pálya között, a soproni textilgyárak részére 1951-52-ben épült kultúrház. Ma GYIK Rendezvényház.

a MEFESZ-t.⁴ Intéző bizottság (IB) áll fel. Késő este az egyetem botanikus kertjében fáklyák fénye mellett megemlékeztek az 1921-es II. ágfalvi csata hőseiről az „Őrtüzek!” obelisznél.

Október 23. (kedd)

A főiskolai és egyetemi hallgatók – a lengyel nép iránti szolidaritásuk kifejezésésképpen (a fővárossal egy időben) – méltóság-teljes és néma tüntetést rendeztek Sopronban. A városon végig vonulva megkoszorúzták az 1848-as emlékművet.⁵ Az ifjúság a rádióból és telefon-üzenetekből értesült a forradalom kitöréséről Budapesten.

1956. október 23. A hallgatók a Mátyás király utcán vonulnak. (a fényképész ismeretlen)

⁴ MEFESZ = Magyar Egyetemisták és Főiskolások Szövetsége. A forradalmi ország legjelentősebb diákegyesülete volt. Hazánkban 1956. október 16. – 1957. május között állt fenn.

⁵ Az emlékmű a szabadságharc centenáriuma készült. 1956-ban a Tűztorony mögött állt, ma a Fegyvertár utca egyik beszőgellésében állva.

Október 24. (szerda)

A Győr-Sopron megyei Hírlap részben közölte a „soproni pontokat” - az ifjúság legfontosabb követeléseit. A MEFESZ IB, a karok vezetői és a pártbizottsági tagok együttes ülésére került sor ezen a napon. A MEFESZ ígéretet tett arra, hogy idegenek nem lépnek az egyetem területére és biztosítják a nyugalmat és folytatódik az oktatás. A fővárosból érkező fegyveres harcok hírére (a kihirdetett statárium ellenére) a bányász-hallgatók tömegtüntetést helyeztek kilátásba.

A IV. éves erdőmérnök-hallgatók kordont vontak az egyetem köré, és megkezdték – egyelőre fegyvertelenül – a kapuk őrzését. A nap folyamán a hallgatók követeléseiket rölapokon terjesztették a vállalatokban és az üzemekben, s csatlakozásra hívták fel a munkásságot. A Bognár Dezső tanácselnök vezette gépkocsis küldöttség, mely az ifjúság követeléseit vitte volna Budapestre, csak Győrig jutott el. 14 órakor az egyetemi hallgatók egy kisebb csoportja a Széchenyi téren megkoszorúzta a legnagyobb magyar szobrát. A karhatalom a város több pontján erőszak nélkül feloszlatta a tömeget. A főiskola és a diákotthonok épületeire kitűzték a nemzeti lobogót.

Október 25. (csütörtök)

A parlamenti véres sortűz és más atrocitások miatt, a közhangulat a városban felforrósodott. Az erőszakszervezeteknél (rendőrség, határőrség) a teljes elbizonytalanodás jelei mutatkoztak. Az MDP befolyása rohamosan csökkent. Sopron több pontján megkezdődött a szovjet elnyomás jelképeinek (vörös csillag, vörös zászló) eltávolítása, leverése. Üzemi sztrájkok vették kezdetüket. A MEFESZ megszakította kapcsolatát a városi pártbizottsággal.

Október 26. (péntek)

A mosonmagyaróvári vérengzés hírére, 300–400 fős munkástömeg a Kisvárkerületen ledöntötte és szétverte a szovjet hősi emlékművet. A ledöntésnél Katona Sándor rendőrkapitányt és beosztottjait a tömeg tapsviharral éltettette „Ilyen rendőrségre van szükségünk” felkiáltások közepette. A ledöntésben egyetemi hallgatók nem vettek részt. Általános sztrájk vette kezdetét a soproni üzemekben. Ekkor már a határőrség (Farkas Antal) és a rendőrség (Katona Sándor) azonosult az ifjúság követeléseivel és átállt a forradalom oldalára. A MEFESZ hangos hirdője felhívta a város lakosságát, hogy álljanak az ifjúság mellé, határozataik meghozataláig tartózkodjanak a rendzavarástól, a csoportosulástól. Megígérték, hogy a közellátást (kenyér, víz, gáz) minden erejükkel biztosítani fogják. A határőrség arról biztosította a várost, hogy ha a lakók megőrzik nyugalmaikat, a szovjet csapatok nem vonulnak be Sopronba. A rendőrséggel való sikeres megállapodás után a hallgatók, mint karszalagos segédrendőrök kapcsolódtak be a rend fenntartásába. Ettől a naptól kezdve rendőrök, határőrök és hallgatók együtt járőröztek a város utcáin.

Október 27. (szombat)

A Soproni Egyetem MEFESZ Bizottság már az előző nap tájékoztatta a város dolgozóit, hogy 27-én délelőtt 10 órakor kerül megválasztásra Sopron Város Ideiglenes Nemzeti Tanácsa. A MEFESZ javaslatára 10 tagú Intéző Bizottság állt fel. Az Erdőmérnöki Főiskolát és az egyetemi karokat Gyulai Zoltán és Sébor János professzorok képviselték. A bizottság a főiskolán megfogalmazta a Nemzeti Tanács kiáltványát. A hallgatók a soproni nyomdában elkészítették 17 pontos kiáltványukat: „*A soproni egyetem karai állást foglaltak népünk szabadságbarcának szent ügyében*” címmel.

Október 28. (vasárnap)

A Soproni MEFESZ a közigazgatás biztosítására, az ügyrendek lebonyolítására spontán csoportokat és bizottságokat szervezett. A ránk maradt dokumentumok szerint hat csoport állt fel:

- Katonai, politikai ügyek 2. sz.⁶ (Gazdasági Osztály)
- Szállítás, Közlekedés, segélyügyek. 49. sz. (volt Személyzeti Osztály)
- Gyárak, vállalatok, Vidék 6. sz. (Marxizmus tanszék)
- Bizottságok fogadása – titkárság 34. sz. (Tanulmányi Osztály)
- Rádió, hírszerzés, sajtó 43. sz. (Pártbizottság)
- Intéző Bizottság, Nemzeti Tanács 8. sz. (Roller Kálmán igazgató szobája)
- Őrszoba (volt DISZ Bizottság)

Ezen a napon főiskolai és egyetemi hallgatók (katonai csoport) letartóztatták a soproni pártbizottság 13 tagját. A MEFESZ javaslatára Katona rendőrkapitány ÁVH-sokat vett védőőrizetbe. A letartóztatottakat a határőrség épületébe⁷ kísérték. A sopronkőhidai börtönlázadást (október 28–31.) a rendőrség, a határőrség és a MEFESZ tárgyalások útján együttesen szerelte le. Az általános tűzszünet bejelentésének hírére kezdetét vette a MEFESZ gyógyszer- és élelmiszersegély-szállítása Budapestnek. A hallgatók a határállomásokon is szolgálatba álltak. A teherkocsikat és a sofőröket a vállalatok adták, a hallgatók és tanáraik pedig mint MEFESZ kísérők biztosították a szállítmányokat. A segélyszállítások november 3-ig folyamatosak voltak a fővárosba és a Dunántúl városaiba.

⁶ A számok a korabeli egyetemi szobaszámok.

⁷ A Táncsics utcai határőrlaktanyába.

Október 29. (hétfő)

Ezen a napon a Soproni Egyetemi Karok diákjainak, professzorainak és dolgozóinak küldöttsége Győrben tartózkodott. A küldöttség tagjai a győri rádióban kijelentették: „a jelenlegi országgyűlést és kormányt személyi összetételénél fogva nem tartják alkalmasnak az állam vezetésére.” A MEFESZ vezetése két oxfordi hallgatót és Léderer Lajost, a londoni The Observer bécsi tudósítóját fogadta. A látogatást Jack Esten angol fotóriporter dokumentálta.

*Pillanatkép a tanácskozásról
(Fotó: Jack Esten, Rétfalvi László gyűjteményéből)*

Október 30. (kedd)

A hallgatóság fokozatosan felfegyverkezett. A sopronkőhidai börtön parancsnokától 50 db kispuskát és 20 db pisztolyt kapott a Hún Béla vezette egyetemista küldöttség. Ezen kívül fegyvert kaptak a kőhidai határőrs fegyverkészletéből is. A nap folyamán (a 29-i, sikertelen kiküldetés után) Gácsi Vendel erdőmérnök-hallgató vezetésével újabb küldöttség érkezett Pápára, ahol Moór Ferenc ezredes engedélyével az acsádi lőszerraktárból a MEFESZ 400 db puskát, 100 db géppisztolyt, 2 db golyószórót, 1 db géppuskát 5000 kézigránátot és nagy mennyiségű lőszert kapott.

Október 31. (szerda)

A BBC és az ORF munkatársai Sopronban is forgattak. Interjúk készültek a főiskola előtt és a Várkerületen. Mikes György újságíró többek között Bujdosó Alpár tájékoztatta magyarul és egy diáklány, tanár(?) angolul. Mindketten összefoglalták az addigi soproni történeteket: „*Sopron a diákok kezén van, a közigazgatás jól működik.*” Ezen napon az ASBÖ segélykonvojának egy részét a főiskola tornatermébe pakolták szorgos kezek. Osztárak operatőr és az MTI tudósítója rögzítették a történeteket.

A Soproni MEFESZ bizottság 5000 példányban kinyomtatta „*A Csornai, a Soproni Forradalmi Katonai Tanács Felhívása!*” c. rölapját.

November 1. (csütörtök)

Tíz soproni hallgató Győrbe utazott, hogy a Győri Nemzeti Tanács elnökének, Szigethy Attilának a segítségére legyenek. A Soproni MEFESZ bizottság 20000 példányban kiadta a „*Magyar parasztok*” c. rölapját, amit a vidéki csoport járasszerte terjesztett.

Segélyek átrakodása az egyetem akkori tornaterménél (B épület) (Forrás: Ifj. Sarkady Sándor gyűjteménye)

November 2. (péntek)

A Hűségzászlónál, halottak napján, október hősei előtt tisztelegtek a MEFESZ és a Nemzeti Tanács kiküldöttei. A katonai csoport tagjai letartóztatták a marxizmus tanszék négy munkatársát. Buda György, a MEFESZ katonai csoportjának egyik vezetője, Kismarton környékén reszneki Zákó András vezérőrnagytól⁸ fegyveres segítséget kért a magyar forradalom számára. Kérését Zákó elutasította. A Főiskola dolgozói titkos szavazással megválasztották az Erdőmérnöki Főiskola Forradalmi Tanácsát.

⁸ A két világháborút megjárt, majd emigrációba kényszerült katonatiszt a Magyarország szovjet megszállás alól való felszabadítását céljúl kitűző Magyar Harcosok Bajtársi Közösségének alapítója és vezetője volt.

November 3. (szombat)

Az Erdőmérnöki Főiskola, a Bányamérnöki Kar és Földmérő-mérnöki Kar Tanácsa a Bányamérnöki Kar épületében együttes ülésen elhatározta, hogy a három felsőoktatási intézmény Soproni Műszaki Egyetemmé egyesül. Az egyetem ideiglenes rektorává dr. Vendel Miklós professzort választották. Ezen a napon a MEFESZ katonai csoportja már 29 elfogott ÁVH-s tisztet, ügynököt őrzött és élelmezett.

November 4. (vasárnap)

Hajnalban megindult az általános szovjet orvtámadás Budapest és a vidéki nagyvárosok ellen. Kéthly Anna államminiszter Bécsből Budapestre tartva, csak Sopronig jutott el. A MEFESZ bizottság és a Nemzeti Tanács Kéthly mellé diákküldötként Bujdosó Alpárt, a Soproni MEFESZ elnökét javasolta. Delegáció indult Sopronból New Yorkba, az Egyesült Nemzetek Szervezetéhez a Nagy Imre-kormány, a forradalmi diákság, és a magyar nép képviselőiben. Azt akarták elérni, hogy az ENSZ küldjön rendfenntartó alakulatokat Magyarországra. Eközben a főiskolai és egyetemi ifjúság a fertőd-süttői tüzérezredtől kapott tarackokkal megpróbálta elreteszelni a „soproni beszállást” Kópháza–Nagycenk térségében. A hallgatóság egy része (IV. és V. évek) kézfegyverekkel kivonult a város védelmére. Egy szovjet felderítő különítmény (3-4 harckocsi és páncélautó) hamar véget vetett a reménytelen ellenállásnak. Annál is inkább, mivel a fertőd-süttői tarackok mindegyikéből hiányzott az ütőszeg. A hallgatóság közül mintegy 450 fő (ebből 220 erdész) hagyta el hazáját, félve a rájuk váró megtorlástól, a bizonytalan jövőtől. A várost megközelítőleg 50 tanár hagyta el; a főiskoláról 23 oktató családotól az emigrációt választotta. A BBC adatai szerint csak Sopronnál november 4-én kb. 5000-en lépték át

a határt és menekültek Ausztriába. A kelénpataki–soproni határon újságírók tucatjai és osztrák, német, svájci, olasz filmesek dokumentálták az aznapi történeteket. Az ORF rádióriportokat készített a menekülőkkel. A soproni egyetemi hallgatók a határon Tolnai István erdőmérnök-hallgató parancsnoksága alatt, fegyveresen védve egészen a határig kísérték a szekereket, vontatóval ellátott traktorokat. Határőrök, hallgatók, katonák menekültek át a határon, a hallgatóink nagy része a Mucknál⁹ lépte át a határt. A fegyveres hallgatókat az osztrákok ekkor hadifogolyként internálták, később csatlakozhattak többi menekült társukhoz.

November 5. (hétfő)

A szovjetek végleg megszállták Sopront. A város stratégiai pontjait harckocsikkal őrizték. Szovjet városparancsnokság állt fel Boncsuk ezredes vezetésével.

...

November 12. (hétfő)

Az országban elsőként, az Erdőmérnöki Főiskolán csonka évfolyamokkal, kevés oktatóval és hallgatóval megkezdődött az oktatás.

⁹ A helyi turisták körében már a II. világháború előtt is közkedvelt mucki menedékház, vendéglő és kilátó, amely a várostól nyugatra, a hegyvidéken, a határ mellett állt. A háború után határőr-őrsöt alakítottak ki a határsávba eső, elzárt területen. Ennek helyén adták át 2021-ben az Erdő háza kirándulóközpontot.

*Soproni főiskolások ütegállása. Hallgatók, diákok és egy katonatiszt a képen
(Forrás: Hollós E. – Lajtai V. (szerk.): Drámai napok. Kossuth K., 1986. 233. o.)*

Gondolatok a forradalom évfordulóján

SZEMEREY TAMÁS

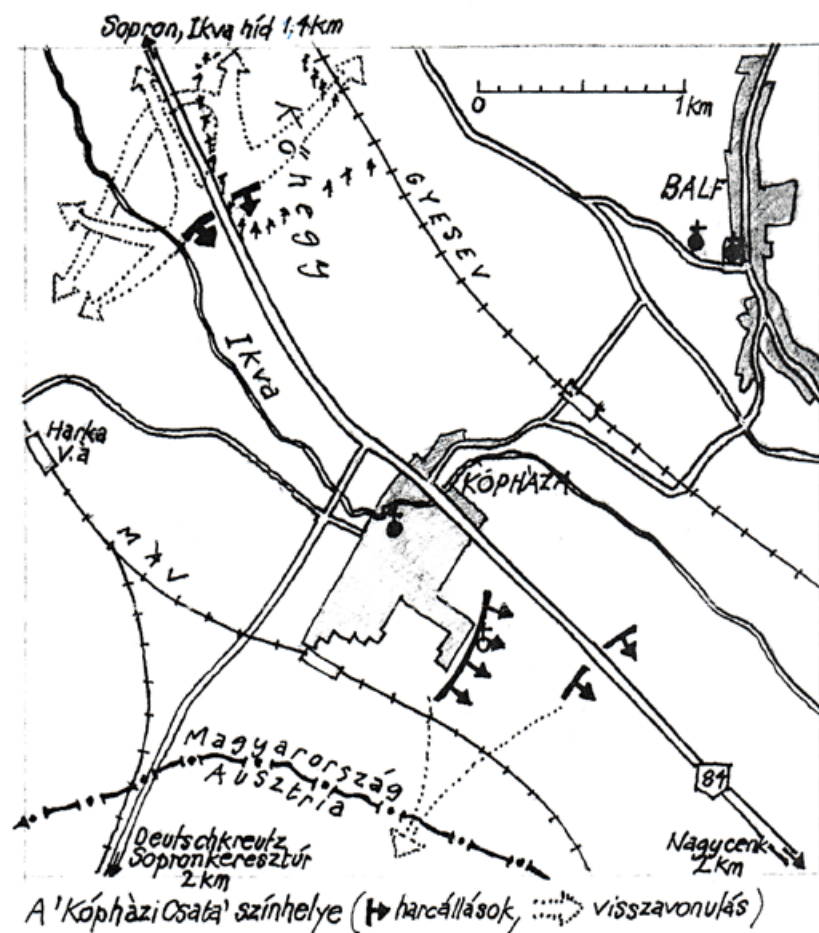
November 4-én a Magyarországot megszállva tartó szovjet hadsereg orvul megtámadta városainkat, vérbe fojtva forradalmunkat. Nagy Imre miniszterelnök proklamációját és segítségkérését a Magyar Rádió tette közzé és közvetítette külföld felé. Katonai segítséget senki sem mert adni, a gyógyszer-, élelmiszer- és ruhaszállítmányok azonban napokon belül megindultak.

A helyzet tragikus volt és egyben kényszerítő! A hírre a diákság elhatározta a Sopron elfoglalására valószínűleg már úton lévő tankok feltartóztatását, városunk megszállásának megakadályozását. Lövegeket szereztek a közeli fertőd-süttöri tüzérezredtől¹⁰, felvonultak és tüzelőállást foglaltak a város előterében, valamint Kópháza és Nagycenk között, a 84-es országút két oldalán, a szántóföldeken – harcászatiilag előnytelen terepen.

Ismerve a szemben álló felek hadereje közötti mérhetetlen különbséget, a támadók feltartóztatására diákjainknak semmi esélye nem volt! Az előző napok önszerveződése és intézkedései bizonyítják, hogy a diákság feladatait felelősen, körültekintően, okosan oldotta meg! Hazaszeretetük, halált megvető bátorságuk és áldozatkészségük generációk távolából nézve is felemelő, egyben dermesztő!

A tankok 10 óra után Nagycenk felől megjelentek, a töltött lövegek azonban a tűzparancs után, lövés helyett csak „elcsettentek...” Később, az

¹⁰ 17 db 122 mm-es tábori tarack, hozzá való löszerezrel.

Utólag készült térképvázlat a védelmi vonalakról Kópháza–Nagycenk térségében.
A fő védvonal pontatlanul szerepel a térképen.

ellenőrzésükkor derült ki, hogy a fertőd-süttöri tüzérezrednél az ütőszegeket az átadás előtt kivették a lövegekből, így azok, fegyverként használhatatlanná váltak.

A szovjet tanktoronyból hozzájuk forduló tiszt magyarul szólalt meg, „Gyerekek! nincs értelme, tegyétek le a fegyvert!”¹¹. Az ő emberségének köszönhető, hogy a vérfürdő elmaradt? Vajon milyen paranccsal jött? Tudta-e, hogy a vele szembenéző lövegek nem fognak, mert nem tudnak lőni? Ezekre a kérdésekre valószínűleg soha nem lesz válasz...

A diákok lerakták kézifegyvereiket és egy órát kaptak a helyszín elhagyására. A felderítő százados, a helyzethez képest szelíden zavarta szét őket.

A résztvevő diákok között a mai napig „Kópházi csata”-ként emlegetett ütközet így nem történt meg. Diákjaink életben maradtak. A harckocsik bevonultak Sopronba. Megálltak a város stratégiai szempontból fontos pontjain. Lövegtornyaikat lassan, sokat mondón körbeforgatták. Megmutatták magukat és figyelmeztetésül ott maradtak.

A diákság pedig addigi élettapasztalatai alapján – okkal tartva a megtorlástól – elindult a határ, ill. Sopronon át, nyugat felé.

Dél előtt – még lelkesülten, magukat feláldozni készen – mentek a csatába, néhány óra múlva pedig már megindult általuk a nagy, ’56-os exodus!

Az emléktúrát e súlyos emlékezetű novemberi nap és az azután majd még hetekig tartó ki- és elvándorlás emlékére szerveztük meg.

A füzetben egy turistatérképből kiemelt szelvény mutatja az elmenők egyik, gyakran választott útvonalát. Mivel Sopron az 1921-es népszavazás óta határral körülvett „*zárkában*” van, ezért a várost – a dél-keleti irányt leszámítva – körben „*nyugati*” határ veszi körül!

¹¹ Pirkhoff János egykori erdőmérnök-hallgató visszaemlékezése alapján. In: Ifj. Sarkady Sándor: A soproni MEFESZ az 1956-os forradalomban. Sopron, Nyugat-magyarországi Egyetem, 2006. 130. o.

A fegyverletétel után volt, aki azonnal, úgy ahogyan volt, átment a határon Kópháza és Magyarfalva¹² között legközelebb ott, ahol azt elérte. Voltak, akik nem tették le a fegyvert, hanem vitték magukkal. Őket az osztrák hatóságok különválasztották a többiektől és más táborba vitték, mint a többi, fegyvertelen civilt. Ők hadifoglyok lettek.

A diákok zöme azonban visszajött Sopronba, hogy a szállásán összeszedje azokat a legfontosabb dolgait, amire majd szüksége lehet nyugaton: igazolványt, pénzt, ruhát, élelmiszert egy-két könyvet, szótárt stb. A többség a hegyeken át, a Muckon álló turistaház felé igyekezett, ott tervezte átlépni a határt. Délután motorbiciklis diák-járőrök járták be a határ környékét és minden ott talált diákot a Muckra irányítottak: az egyetemi polgárok ott gyülekeztek és indultak a közösen kijelölt cél felé.

A Sopronban lévő karokból frissen egyesült Soproni Műszaki Egyetem hallgatói közül mintegy 450-en, a hallgatóság zöme menekült nyugatra. Közülük nagyjából 220 fő volt erdőmérnök-hallgató. A többiek bányamérnök-, olajmérnök-, geofizikus-, geológus- és földmérőmérnök-hallgatók voltak. A tanári karból mintegy 50 fő távozott, akik fele volt az Erdőmérnöki Kar tantestületének tagja. A határon átlépő tanárok és a diákok zömét a Traiskirchenben és Judenauuban lévő menekülttáborba vitték. Azokat a diákokat viszont, akik fegyverrel lépték át a határt, a Klosterneuburgban lévő katonai táborba szállították, ahol – hadifogolyként – biztonsági felügyelet alá kerültek és csak jóval később, decemberben csatlakozhattak a többiekhez.

¹² Eredeti és mai nevén Harka. Hagyományosan német nemzetiségű falu, Soprontól délre. Lakói nagy részét a háború után (1946) kitelepítették, nevét ezután változtatták Magyarfalvára. A település régi nevét – ami eredetileg honfoglalás-kori magyar méltóság név – visszakapta a rendszerváltozás után.

Az emléktúra útvonala, megállói

(zárójelben az indulási helytől megtett út)

1. Indulás: Soproni Egyetem
2. Egykori SOTEX kultúrház, ma GYIK Rendezvényház (600 m)
3. Printz-pihenő (900 m)
4. Parkoló a Károly kilátóhoz
5. Bejárat a Várhely kilátóhoz
6. Muck (800 m)

Túravezető: Szemerey Tamás

Részletes térkép:

<https://turistautak.openstreetmap.hu/mentettutv-1790241731ngaz>

NEMZETI FORRADALMI BIZOTTMÁNY, CORVIN PETŐFI KÖR.

A Soproni Műegyetem Forradalmi Bizottmánya Csoportjának ezután fejezi ki forró szeretetét és köszönetét a közös cél érdekében kifejtett áldozatos munkájáért. Egyben kéri, hogy minden segítséget adjon meg továbbra is a szent cél elérése érdekében.

Bajtársi üdvözléssel:

NEMZETI FORRADALMI BIZOTTMÁNY, CORVIN PETŐFI

KÖR;

Vágo György

*A Corvin Petőfi Kör köszönetnyilvánítása a soproni MEFESZ-nek
(Soproni Egyetem Központi Levéltár, 36. fond)*

Kiadja: Soproni Egyetem Kiadó

ISBN 978-963-334-591-7

Felelős kiadó: Prof. Dr. Fábián Attila Gábor rektor

Megjelenik 300 példányban

Lővér-Print Nyomda Kft. 9400 Sopron, Ady Endre út 5.
Szabó Árpád

